

Publicerad 2014-08-17 12:23 av Peter Dickson

Om landskapets långsamma förändring

Det är underbart vackert runt Skedviken, där vi har vår stuga, med åkrar och ängar i mjukt böljande terräng. Byar med fruktträd och röda stugor, stora lövträd och sjön glittrande på avstånd. Men efter femton år i samma by får man en tydlig känsla för landskapets förändring. Man ser mönstren i de enskilda händelserna. Hagar växer långsamt igen och här och där ser man granplanteringar. Gamla hus rivs eller renoveras till oigenkännlighet och de nya som byggs ser ut som Täbyvillor. De gamla ladorna blir allt mera förfallna, tills de faller ihop och sly tar över platsen. På andra platser bygger man nya bruksbyggnader, enorma monster i röd plåt. Även här på landet pågår en rationalisering. Diken läggs igen, träd i åkerkanten tas bort och de små jordbruken försvinner successivt. Skog avverkas genom kalhyggen. Mängden betande kor och får minskar och ersätts bara delvis av ridhästar. Man kan se allt detta som ett estetiskt problem. Mer konstruktivt är att konstatera att ett intensivare lantbruk skulle kunna producera mer och bättre mat. Det hindras av hög kostnad för arbetskraft samtidigt som arbetslösheten är hög. Här finns ett systemfel som borde kunna rättas till.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Dickson med Poeter.se id #26659 innehar upphovsrätten